

POŠTNI GLASNIK

Stanovsko in strokovno glasilo „Zveze poštних organizacij za Slovenijo v Ljubljani“.

Izhaja 1. in 15. v mesecu. — Cena 15 dinarjev na leto.
Naročnina se vnaprej plačuje. — Oglasi po dogovoru
Poštmina plačana v gotovini.

Rokopise na uredništvo „Poštnega Glasnika“ v Ljubljani.
Reklamacije, oglase in drugo pa na upravništvo lista.
Rokopisi se ne vračajo.

Letnik II. V Ljubljani, dne 15. januarja 1922. 2. številka.

Naša organizacija.

Naša organizacija je menda edino strokovno združenje v Sloveniji, ki je popolnoma nepolitično. Trdimo lahko, da niti ne kocketira s kako politično stranko in baš zaradi tega je zdrava in dobra. Članstvo pripada sicer prav vsem političnim veroizpovedanjem, a do danes se še ni pripetilo, da bi le eno društvo kandidiralo na vodilno mesto tovariša zaradi njegovega političnega prepričanja. Vedno se je gledalo le na agilnost, zgovornost, srbitost in še na druge stvari, ki so navadno lastnost vseh organizatoričnih delavcev.

Ni čuda, da si je Zveza pridobila ugled prav povsod in da ni doživela dosedaj še nobenega političnega napada.

Zdrav razum torej veleva, da jo ohranimo in jo skušamo po možnosti še razširiti in okrepiti, kar bi se dalo doseči na ta način:

1. Politike se bojmo kot hudega vruga in zavrnilimo prav vsakega tovariša, ki bi skušal na zborih, sejah ali sestankih napeljevati vodo na mlin katere si bodi stranke. Zveza mora imeti proste roke, da bo lahko stopila pred vsako vlado. Kar se doseže, se ne sme smatrati kot plačilo ali nagrada za pridno zadržanje, ki je ugajalo strankam na krmilu, ampak le kot pravična odškodnina za dobro opravljeno delo.

2. Po deželi bo treba prirejati sestanke, da spoznajo člani svoje voditelje in obratno. Na takih sestankih bi se članom lahko odkrito povedalo marsikaj, kar se v časopisu ne more ali noče. Izkušnja nas uči, da so še vsi dosedanji agitatorični pohodi dobrodejno vplivali na organizatoričen duh.

3. Vzbujaati je treba zavednost in to bi najlaže dosegli po zaupnikih, ki bi jih morali imeti v vsakem večjem kraju ali na vsakem važnejšem križišču. Te zaupnike bi morali obveščati z okrožnicami o vseh važnejših ukrepih ali zahtevah ter o vseh doseženih uspehih. Zaupniki bi morali zopet informirati dodeljene jim urade, paziti na to, da je vsakdo naročen na stanovsko glasilo ter da točno plačuje članarino.

4. Stanovsko glasilo je bilo, je in bo najvažnejše orožje vsake organizacije. Kolikor mi je znano je pretežna večina naročnikov s priobčenim gradivom zadovoljna, le tu in tam se oglasi kak nezadovoljnej z nestvarno kritiko. Teh je res jako malo, a škoda, da so še ti. Stvarne kritike je vsak urednik vesel in rad upošteva vse pametne nasvete. Težko mu je pa, če se mu vrne časopis z opazko, »ker mi ne ugaja, nazaj«. Hvala bogu smo doživeli celo leto samo dva taka slučaja. Prijatelj, povej vendar, kaj ti ne ugaja! Vzemí pero v roko in napiši sam stvaren članek brez zfrkacij in namigavanj.

Vsak strokovni list ima v gotovih perijodah sušo v svojih predalih. Posebno težko je dobiti gradiva za strokovni list, ker bi se morali tu oglašati najboljši delavci,

če ne že sami specialisti gotovih panog, a prav ti so najbolj indolentni. Kdor tega ne verjame, naj čita tozadevni Govekarjev članek v »Našem Glasu«, ki bi moral biti glasnik vse slovenske inteligence, a sešteje menda lahko svoje sotrudnike na prstih ene roke.

Kljub temu je treba naš list razširiti ter pritegniti s prigovarjanjem, prošnjami in drezanjem več sotrudnikov, da bo čtivo bolj barvano in laže prebavljivo.

Kdor nima veselja za pisanje, naj podpira list z nabiranjem oglasov. Pomnimo, da je le oni list aktiven, kateremu plačajo inserati tisk in papir!

5. Gospodarski del organizacije je treba v Ljubljani in Mariboru vzdržati vsaj na tej višini, kakor je danes, ker so nam ravno bonitete, ki jih uživajo udje gospodarskega odseka, obdržale veliko nezavednih članov. Gospodarsko delovanje bo treba razširiti tudi na deželo. Gospodje, ki se trudijo z gospodarskimi zadevami, mi gotovo poreko: Vse lepo, a najdi delavce, ki bodo za malo odškodnino ali zastonj garali. Prav imate gospodje in vem, da pojde težko, a kljub temu upam, da se bo našlo med mlajšim uradništvom nekaj požrtvovalnih in nesebičnih mož.

Ako vlada ne uresniči svojih namer o ustanovitvi bolniških blagajn za državne nameščence, potem bo treba misliti na lastno bolniško blagajno ali vsaj podporno društvo. Ta zadeva je jako nujna in se mora spraviti pod streho že v prvi polovici letošnjega leta. Nam bi bilo deloma prav, če bi vlada opustila svojo namero, ker bi s podpornim društvom lahko močno privezali člane na Zvezo.

Gojitev petja in glasbe v večjih centrih krepi tovarištvo, povzdiguje ugled in povečuje dohodke. O ustanovitvi pevskih zborov in lastne godbe se je že mnogo govorilo, a je dosedaj ostalo le pri debatah. Vsi, ki imate posluš in dobre glasove, na delo!

6. Le v dobro denarno podprti osrednji organizaciji vidim moč. Imamo preveč društev, preveč blagajn. Ako bi se stekali dohodki v osrednjo blagajno, bi postala močna, četudi bi bili prispevki majhni, ker je veliko plačevalcev. Dokler nimamo dobre denarne hrbtenice, ne smemo zahtevati energičnejšega delovanja Zveze. Kaj naj bi počeli voditelji, ki bi bili zaradi malenkosti disciplinirani, kakor se je to zgodilo z zagrebškimi tovariši? Kdo bi preživljal ženo in otroke? Le lepo počasi.

Ko se izenačijo plače in ko bomo mesto naših sedanjih oficijantov, asistentov, višjih oficijalov itd. dobili v klase razdeljene poštarje in kontrolorje, se bomo lahko močneje oprli na Savez v Beogradu, ker bomo imeli iste težnje. Vse kar bo koristilo Beogradu, hasne tudi nam. Sedaj ima vsaka pokrajina lastne zahteve, ki jih mora izvojevati sama, ker ne more najti drugje pravega razumevanja.

7. Dokler ne bo imela lastnih lokalov, se ne bo mogla pravilno razvijati, ker mora imeti ozire na vse, ki jo blago-

hotno trpijo. Prej ali slej si bomo morali sezidati lasten poštni dom, v katerem bodo nameščene delavnice, pisarne, društvene sobe, menza, prenočišča za poštarje z dežele itd.

Nastaviti bo treba tudi pisarniško osebje, ki bo vodilo račune in odgovarjalo na vsa vprašanja.

Vse kar sem napisal, naj bi bil nekak program za prihodnje delovanje. Marsikom se bo to zdelo utopijska, a oni, ki pozna naše delovanje pred dvema letoma in danes, ve, da se več kot polovica načrtanega programa izpolni že v tekočem letu, vse drugo pa v doglednem času.

Strokovni del.

Novi predpisi.

Takoj po razsulu so spoznali naši državniki, da moramo imeti enotne zakone, ako hočemo konsolidirati državo.

Do istega prepričanja smo prišli že prve tedne po razsulu poštarji glede enotnih predpisov za izvrševanje naše službe. S hudomušnim nasmehom se danes spominjamo na težkoče, ki so jih imeli naši ambulancarji pri predaji pošte v Beogradu. Za vsako reklamacijo smo tiste čase rabili prvovrstnega strokovnjaka, ako smo hoteli upati vsaj na delen uspeh.

To je dovelo vodilne može poštne uprave na misel, da je treba kolikor moči hitro ustvariti nove predpise za celo državo, ker ni kazalo razširiti predpisov ene pokrajine na druge. Poštni predpisi se morajo namreč ravnati vedno po velikosti teritorija, številu prebivalstva, potrebah posameznika, industrije in obrti. Ozirati se morajo na komunikacijska sredstva in zmožnost uradništva. Ako bi hoteli uveljaviti stare avstrijske predpise v Srbiji, bi doživeli isto razočaranje kakor ako bi prenesli srbijanske predpise v Slovenijo.

Poštno ministrstvo je poklicalo lansko leto tri strokovnjake k izdelovanju novih predpisov. Hotelo je, da se uveljavi znanje in izkušnost uradnikov, ki so služili v različnih državah in delali po različnih metodah. Predpise so izdelovali ti-le gospodje: Kosta Zlatanović, pomočnik načelnika, Ivo Sarić, svetnik in Anton Wolf, uradni ravnatelj. Prvi je poznal srbijansko, drugi madžarsko in tretji avstrijsko uradovanje.

Kakor so mi povedali na verodostojnem mestu, ni nobeden imenovanih gospodov skušal, prodreti z metodo, ki jo je sam do dobro poznal, ampak so vsi skušali ustvariti nekaj dobrega in novega. Naj ovržem na tem mestu trditve, da se Srbijanci krčevito drže svojega načina poslovanja. Gospod Kosta Zlatanović ni bil samo dostopen za kaj dobrega in praktičnega iz prejšnje monarhije, ampak je celo pridno pregledoval švicarske, belgijske in druge predpise.

Novi predpisi se dele v štiri dele. Prvi del je najbolj obsežen in ima 112 tiskanih strani. Naslov mu je: »Obšta pravila« in nadomešča nekdanjo »Postordnung«.

V drugem delu, ki ima 80 strani, je uravnano poslovanje s pisemskimi pošilkami.

»Pravilnik paketne pošte in vrednostnih pisem« je naslov tretjemu delu, ki je prav tako obsežen kakor drugi.

Samo petdeset strani ima četrti del z naslovom: Pravilnik uputnica (nakaznice.)

Ti pravilniki se tiskajo v državni štampariji v Beogradu. Novi obrazci, ki so potrebni za nov način poslovanja, se bodo tiskali v Ljubljani in jih je poštno ravnateljstvo že prejelo, da vpošlje proračun.

Vsakih pet let se bodo tiskali novi pravilniki z vsemi popravili, ki jih bo prva leta gotovo veliko. Da knjige ne bodo črtane, prelepljene itd., bo za vsakim členom prazen prostor ali prazna stran, na katero bomo vpisavali

popravke ter številke in letnice Službenih listov, s katerimi so bili popravki odrejeni ali v katerih se je pojasnjevalo službovanje.

Novi pravilniki bodo stopili v veljavo prvega maja t. l. ali najkasneje 1. junija. Uradništvo bo imelo dva meseca časa, da preštudira snov. V večjih mestih bi kazalo otvoriti večerne tečaje, na katerih bi se slušateljem pojasnjevalo novo poslovanje ter se jih opozarjalo na vse važnejše razlike. Za deželo bi bilo dobro vpeljati oni način poučevanja kakor ga je zaukazalo tržaško poštno ravnateljstvo takrat, ko smo začeli uporabljati pretisk. Vsak urad je dobil vse nove obrazce z naročilom, da jih izpolni in vpošlje ravnateljstvu. Uradi, ki so nalogo prav dobro rešili, so postali instruktorji in so se morale nanje obračati za pojasnila okoliške pošte. Komisarji so nadzirali poučevanje.

Novega bo dosti in prve čase tudi dosti zmešnjav, ki se jih ne smemo ustrašiti. Starokopitneži so bili še vedno zoper vsako novotarijo in so zabavljali, če je bila še tako dobra. Novega bo dosti. Naj navedem samo en primer. Nakaznic ne bomo vpisovali več v sprejemne knjige s pretiskom, ampak bo imela vsaka nakaznica na levi strani potrdilo, ki je bo morala stranka izpolniti. Uradnik bo le pritisnil žig, podpisal in pretrgal perforacijo. Imeli bomo tudi nekaj žrtev, mislim starejših uradnikov, ki se ne bodo hoteli ali mogli uživati v novo poslovanje in jih bo treba upokojiti. Tudi tega se ne smemo strašiti. Pomislimo samo, da se je takrat, ko se je vpeljal pri avstrijskih sodiščih nov procesni red ali nekaj sličnega, (juristi naj mi grehe odpustijo) dosti starejših kadijev usmrtilo, ker so obupali nad seboj in novim redom, ki se je izkazal že po enem letu kot neobhodno potrebna »novotarija«.

V našem listu bomo radi priobčevali mnenja in kritike ter dajali vsakomur pojasnila.

Gospodarski in stanovski del.

Ambulanca in ambulancarji.

(Konec.)

Ambulančni vozovi sami so po večini zelo slabi, zastareli, nekateri puščajo ob dežju vodo. Sicer so često v popravilu, a kako se popravljajo, za to se ne zmeni nihče mnogo. V svoji notranjosti pa so vsi vozovi skrajno nehigienični. Nekoč, pred vojno se je na notranjost ambulančnih voz zelo pazilo. Bili so zelo snažni, tla umita in vedno čista, a danes bi se ambulancar sila začudil, če bi prišel nekega dne v umit voz. In sedaj naj pomislijo vsi tisti, ki sede v čistih sobah na vse tiste številne vreče, ki pridejo v voz, ki nosijo prah vseh dežel, bacile vseh držav in vse to se vsuje in iztepe pri manipulaciji ambulancarja pod nos. Koliko nesnage, prahu in bacilov mora vdihavati dan za dnem, cela leta v svoja pljuča. Koliki nevarnosti je izpostavljeno njegovo zdravje že samo pred to nesnago, ne glede na to, kako neprijetno je dolgourno službovanje v tem prahu in tej nesnagi. Ali to je neizbežljivo in to se ne da odstraniti. Toda prav lahko bi se pa odpomoglo glede skrajno slabe in nezadostne razsvetljave. Vožnja na progi iz Ljubljane do Beograda in obratno se vrši po noči. Svetiljke, smrdljive petrolejke, se prižgo v zimskem času že v Ljubljani. Do Zagreba je mali uradni prostor v vozu, kjer dela petero ljudi, napolnjen s prahom in dimom, da počne pojmati že plamen v svetilkah od izprijenega zraka. To ni več svetloba, to je neko megleno bliščanje in ob tem brenju se napenjajo oči ambulancarja in se trudijo, da razberó pisavo stoterih rok, pisavo, ki je često podobna hieroglifom na keopskih piramidah. To za očistoli naporno in škodljivo delo traja ure, z malimi odmori celo dolgo noč, celih šestnajst ur do Beograda in ravno toliko ur nazaj. Šestnajst ur nepretrgoma, rešuj, ti

para, hieroglifne na pisnih brez števila, pisanih od tisočerih rok! In napenjaj oči dobro, in tudi pamet, zakaj gorje tebi, ako ne rešiš kake zagonetke pravilno, zakaj toliko je pošt, toliko krajev na svetu, ki so si podobni po imenu, — ena sama spačena črka in pismo je napačno usmerjeno. Tedaj pa gorje ti! Zaradi luči v vozu ni ustanovljen noben paragraf, a paragraf je ustanovljen za napačno usmerjeno pismo. Ena spačena črka, — dvajset kron iz tvojega žepa, tak je paragraf.

Ali bi poštna uprava ne mogla z lahkoto odpomoči temu? V vozovih je vse prirejeno za električno razsvetljavo; žarnice, obločnice, cela napeljava, treba je samo instalirati, oziroma popraviti gonilne stroje. Če ji ne narekuje tega socialni čut in obzir do svojih uslužbencev, bi jo morala voditi do tega skrb za državno imovino, službeni interes. Kajti zgodile so se že in se bodo zgodile še nesreče s temi petrolejkami. Kdor se je kdaj vozil po hrvaških in slavonskih progah, ta je sam občutil neprijetnostj sunkov, kadar železničarji uvrščajo nove vozove. Tu se ravna z vozovi, ko da jih je par za groš. Pri takih prilikah se dogajajo sunki, da te vrže iz enega konca v drugega in si že tu izpostavljen nevarnosti, da si razbiješ glavo. Kolikokrat odleti pri takih prilikah petrolejka, se razbije in petrolej se užge. — Da se ne dogajajo pri tem česti požari v vozovih, zato se ima zahvaliti poštna uprava le pazljivosti svojega uslužbenca, ki tvega svojo glavo, da prepreči nevarnost. In če se kdaj v kljub vsej pazljivosti vendarle zgodi nesreča, kaj potem? No, — res, kaj potem?! Potem bo odgovoren za vso škodo samo ambulancar, saj obstoja toliko raznih predpisov, da se jim ne moreš ogniti. In kakorkoli in kamorkoli se zganeš, zadeneš in se zamotaš v mrežo teh predpisov, kakor muha v pajčevino. In nič na svetu te ne reši iz te zanke. —

Življenje ambulancarja je brez reda. On mora vstajati v noči, ko drugi pokojno spe v topli postelji in odhaja v voz brez zajutreka, se vrača v noči, izmučen od vožnje in dela in leže v posteljo zopet najčesče brez tople večerje. In na potu je njegovo življenje, njegova hrana brez reda. Često ne zaužije po ves dan tople jedi, ali pa je navezan na slabo in drago hrano v kolodvorskih restavracijah, če si more to sploh privoščiti. Koliko je to mogoče, naj navedem tu nekatere številke njegovih nagrad, oziroma dijet, kakor jih ambulancarji nazivajo. Pa tudi za to, ker so mnogi mnenja, da so te nagrade take, da si je mogoče kaj prihraniti in zaslužiti. Za vožnjo v Maribor, ki jo nastopi ambulancar ob treh ponoči in od katere se vrne ob desetih zvečer, dobi uradnik 35, odnosno 34 kron, a sluga samo 24 kron. S temi kronami naj se torej preživi ves dan. Kako je to mogoče, lahko vsak preračuna. In da potrebuje želodec na vožnji, ko ga pretrese voz in ko mora človek naporno delati, več hrane nego če sedi v uradu na mirnem stolu in pri zmernem delu, mi ni treba posebej pojasnjevati. A za 25 kron si kupiš komaj kruha in eno klobaso. Kdor misli, da to za človeški želodec za dolgi dan zadostuje, naj gre brž vozit ambulanco, kajti ta bo pač zaslužil. — Za vožnje na Jesenice, v Karlovac in v Kočevje, ki se začenjajo rano zjutraj in končajo zvečer, dobivajo uslužbenci od 16 do 18 kron. Za vožnjo v Beograd, ki jo je nastopiti ob dveh popoldan in traja do Beograda do naslednjega dne do pol devete dopoldne, a ker so na tej progi zamude redne, osobito v zimskem času, jo moramo računati do poldneva, potem ostanejo ambulancarji ves tisti dan, čez noč in cel naslednji dan do šestih zvečer v Beogradu, se odpeljejo ob šestih zvečer proti Zagrebu, vozijo vso noč, pridejo drugi dan ob 6. uri zjutraj v Zagreb, kjer ostanejo ves dan in se odpeljejo od tu šele zvečer okrog desete ter se vrnejo, ako je vožnja srečna, v Ljubljano po noči ob polu ene, a ker vožnja po navadi ni nikoli brez zamud, šele ob dveh, treh, celo ob petih zjutraj. — za to najdaljšo, najnapornejšo ambulanco

vožnjo v naši državi, dobe uradniki po 260, a sluga po 199, odnosno 196 kron. In sedaj računajte, ljudje božji: za 87 do 90 urno službovanje dobi ambulancar 260, odnosno 199 kron in s temi naj se preživlja nekaj manj ko štiri dni, in to ne v Ljubljani, ampak v Beogradu, v Zagrebu in po hrvaških in slavonskih in sremskih postajah, kjer so cene živil nezaslišne. Res je sicer, da plačuje poštno ministrstvo v Beogradu dve sobi, za uradnike eno s tremi in za sluga eno z dvema posteljama (o teh sobah in posteljah bi se dalo kaj napisati!) Opetovano že so prosili ambulancarji za zvišanje dijet, ali doslej so bile te prošnje brezuspešne, in to ne po mali zaslugi našega ravnateljstva. Iz ministrstva se nam je namignilo, da je bil nekdo izmed odločilnih faktorjev pri našem ravnateljstvu proti zvišanju dijet, »ker tega sedanje razmere ne dopuščajo«. Tako je — »sedanje razmere« ne pripuščajo trpinu ambulancarju, najbednejšemu med bednimi ni toliko, da bi se mogel človeško preživeti, da, niti toliko, kolikor dobivajo naši tovariši v Srbiji, dasi mora on živeti v enako dragih krajih, kot oni. A bodi mi dovoljeno vprašati, kako in s čim je potem utemeljeno dejstvo, da si zaračunavajo in tudi prejema organi — dnevnice, ki iznašajo čisto za en sam dan več ko ambulancarjeva nagrada štirih dni? To pa »sedanje razmere« dopuščajo? Ali kar je še bolj čudno, trdi neki drugi organ, ki si za svojo pot v Beograd čisto gotovo ni računal samo 260 kron, da se da z vožnjami v Beograd zaslužiti. On utemeljuje to takole: Za vožnjo do Beograda štruco kruha in klobaso, to je 24 kron, štruco kruha in klobaso nazaj grede, to je 48 kron, štruco kruha in klobaso za tisti dan, ki ga prebije ambulancar v Zagrebu, kar iznaša 72 kron. Kako si sedaj, ti tovariš — bralec, predstavljaš želodec, ki se hrani dneve s samimi štrucami in klobasami in kako ti je všeč ta dolga procesija dni, ki jo krasi venec samih dolgih kruhovih štruc in okroglih klobas? Ti bi se zahvalil zanje, v kljub vabljujivosti, kajne? Kaj misliš, da bi se ne zahvalili zanje sam dotični gospod? Brez dvoma! To sem omenil zato, da se izve, kako mnenje vlada o tem na vodilnih mestih in da dokumentiram s tem, kako se podpirajo naše težnje na teh mestih.

Pa če se tudi ravna ambulancar celo po tem absurdnem, neresnem načelu — računajte, koliko zasluži on kljub temu. Če prav računate, mu ostane cela vsota 28 kron, ki je za današnje dni res lep zaslužek. — Z njim si nabavi lahko perilo in obleko, ki se v ambulancijskih vozovih zamaže in porabi ter raztrga gotovo več nego drugod v uradih in na promenadi.

S tem, kar sem opisal v tem dopisu, pa ni še izčrpana vsa črna stran ambulancijskega življenja, ki razlikuje ambulancarja tako izrazito od drugih njegovih tovarišev. — Toda tu ni prostora natančneje razmotrivati vse te stvari. Povedano zadostuje, da spozna vsaj od daleč to vrsto službovanja in njene izvrševalce tudi tisti, ki ni še nikdar ničesar čul niti o enem niti o drugem.

Nedavno je preminil eden izmed teh trpinov in v tem listu je bilo tudi povedano, da ni dvoma, kaj je strlo še ne starega moža. Ambulancijsko službovanje je izpodjedlo njegovo zdravje. Če bi bil služboval kje drugje, bi bil danes lahko še živel sebi, človeštvu in svoji družini. Ker je bil po lélih starejši od mene, nisem občeval mnogo z njim, ali toliko vem, da je bil nad vse vesten uradnik. Ali kar sem v njem spoštoval in cenil prav visoko, je bila njegova neizmerna, občudovanja vredna skrb do svoje družine, njegova silno globoka ljubezen do svojih otrok. Koliko je ta trpin mislil na njih srečo in pozabljal pri tem na svojo, koliko je pravil o svojih dečkih in kakšne upe je on gojil zanje v svojem dobrem srcu! In ko sem začul o njegovi nenadni smrti, ki me je pretresla vsega, je bila moja prva misel: kako težko je moral umirati ta mož, ta oče, zapuščajoč svoje otroke nepreskrbljene, nedorasle, ki ostanejo sirote

samo zato, ker je oče žrtvoval svoje življenje človeštvu in državi. Nekdo je rekel ob njegovi smrti: Storil je svojo dolžnost. Da, on je storil svojo dolžnost do zadnjega; ali je pa storila tudi poštna uprava napram njemu, napram njegovim sirotam svojo dolžnost?

In ambulancarji, komu izmed vas ni prišlo ob njegovi smrti na misel: Kdo izmed nas je sedaj na vrsti, ali nisem jaz tudi že nagnit, ali mi ni morda smrt bliže nego sama slutnja? In tisti, ki imate otroke, ženo, kako Vam je bilo ob tej misli v srcu?

Treba je, odpomoči; hlapec naj zasluži za svoje delo tudi primerno plačilo in nagrado.

Kako odpomoči, kje je pot, ki nas vodi k boljšim razmeram, o tem bom pisal in razmotrival prihodnjič. Ali eno treba vedeti že vnaprej:

V nas samih je usoda, in roka, ki piše človeku na siv zid njegov mene tekel fares je često njegova lastna roka.

Mizerija državnih nastavlencev.

Večkrat sem že čital v časopisih obračun v mesečnih prejemkih in izdatkih državnih nameščencev. Vsi ti obračuni so pravilno sestavljeni in se končujejo z deficitom, ako se računa le stanovanje in hrana. Za obleko ne ostane nobenemu državnemu nameščencu, ki živi le malo bolje kakor pes, niti ficek. Ker se tudi meni godi tako slabo kakor se mi ni še nikoli, niti takrat ne, ko je najhuje divjala vojna, sem se zanimal, kako žive drugi in kako je mogoče, da ne tekajo nagi ljudje po Ljubljani. Izvedel sem marsikaj, kar bo mogoče zanimalo tudi širšo javnost.

Sluga pri nekem uradu v Ljubljani ima vsak dan službo od 13. do 21. ure. Mož ima ženo in štiri otroke. Stanuje v predmestni baraki. Ker ne more z rednimi prejemki izhajati, dela vsako dopoldne od 7. do 12. ure pri čevljarju. Je namreč izučen čevljar. Koliko časa dela lahko zdrav in dobro raščen človek intenzivno po 13 ur na dan?

Poduradnik reže v prostem času drva. Največ časa ima seveda po nočni službi. Pokašljeval je že prej malo, a sedaj kašlja močno. Kar tako naprej — in čez eno leto ne bo več kašljaj.

Uradniška pomožna moč dobi podporo od staršev. Oče je ugleden posestnik in je poslal hčerko samo zaradi tega v Ljubljano, da ni doma brez dela. Blagor ji! Starši njene tovarišice so revni in pričakujejo podporo od hčerke. Prazno upanje! Hčerka je raztrgala že zadnje srajco in hodi brez nje. Uradnik s prejemki desetega činovnega razreda ima ženo in petletnega otroka, ki je jako slabokrven. Stanuje v malem stanovanju s senčno lego. Oče je priden in jako vesten delavec, a mu manjka trgovska žilica. Ne zna si poiskati ne postranskega dela, ne postranskega zaslužka. Dokler je imel nekaj kredita, je delal dolgove, a tam na jesen mu je odpovedal ta vir dohodkov. Pomagal si je na ta način, da je znesel v zastavljalnico vse, kar ni v gospodinjstvu neobhodno potrebno. Kljub temu so njegove shrambe prazne in dete ni bilo že dva meseca na ulici, ker nima obuvale. Ubogo slabokrvno dete, brez tečne hrane, brez solnca. Naš naraščaj bo kilav in ne bo polnil vojašnic, ampak sanatorije za bolne na pljučih in hiralnice.

Uradni ravnatelj opravlja v prostih urah službo pisarja. Sicer ni po našem naziranju nobeno delo nečastno, ker vsako blaži človeka, a vendar mislimo, da tako delo ni v skladu z raznimi odloki, ki govore o dostojanstvu uradništva.

Visok uradnik poseča trgovski tečaj, ker je obupal nad bodočnostjo v državni službi in jo namerava zapustiti. Na njegovo mesto bo poklican slabši ali pa dva, če eden ne bo kos delu. Mi smo navdušeni za restringiranje uradništva, ampak na tak način ga ne dosežemo.

Začetkom decembra sem srečal pod kostanji na Celovški cesti prijatelja tovariša, ki je bil že popoldne raz-

igrane volje. Začudil sem se, ker ga poznam kot solidnega moža in skrbnega očeta. Dobro voljo mi je opravičil tako: Živi v velikanski mizeriji. Prvega mu je ostalo komaj toliko, da bo zadostovalo pol meseca za hrano. Otroka sta bosa. Ženin plašč je razcefran. Njegovi čevlji varajo samo nebo, ker peklo ve, da nima podplato in je torej bos. Žena ga je oštela, ker si ne preskrbi postranskih dohodkov in to ga je spravilo v slabo voljo. Zaletel se je k »Levu« in tam mu je popolnoma odleglo.

Ako je gospod pokrajinski namestnik mislil takrat, ko je izdal ostro okrožnico zoper pijance v državni službi, na take reveže, potem mu lahko povemo, da se obup zdravi na drugačen način. Spravite njegove obupne družinske razmere v stari položaj in imeli boste zopet solidnega moža in skrbnega očeta.

Vse one, ki se bodo v tem članku spoznali, prosim oproščenja, da sem njih revščino razobesil kakor zamazano perilo. Člančič je mal donesek v boju za izboljšanje našega gmotnega položaja in kot tak je moral dobiti stvarno podlago.

Da je kupa gorjupa še bolj polna, morajo državni nastavljenci segati mesec za mesecem globoko v žep, da blaže rane najrevnejšim izmed nas beračev. Prispevati treba za pogrebe, bolne žene, zapuščene otroke itd.

Z novim letom bomo dosegli višek izdatkov v našem skromnem budžetu. Kakor v starih dobrih časih, nas obiščejo vsi oni, ki računajo z novoletnimi darili, ker še vedno ne vedo, da je že prišel čas, ko bomo mi prosili in sprejemali pivnine.

Ako pojde tako naprej, potem ugotovimo, da bo prav v kratkem vsa državna uprava za nič, ker bo uradništvo manj vredno. Kdor bije tako težak boj za obstanek kakor mi, ne more posvečati vseh svojih sil glavni službi. — Zmožnejše mlade moči že danes utekajo iz državne službe. Starejši ostajamo, ker nas vabi pokojnina, ki jo bomo prav v kratkem — prejeli, pa naj smo del nezmožni ali ne.

Na ta način se bo državna uprava samo poslabšala in podražila, ne pa izboljšala in pocenila. O.

Organizatorično gibanje.

ZAPISNIK

seje širšega odbora Zveze z dne 4. t. m. Začetek ob 4. uri popoldne.

Spored:

1. Poročilo predsedstva.
2. Določitev shoda.
3. Razgovor o osnutku pragmatike.
4. Nominiranje članov v stavbni odsek.
5. Nominiranje članov v odsek za zgradbo »Poštne doma«.
6. Nominiranje članov v zavarovalni odsek za slučaj smrti.
7. Raznoterosti.

Predsednik otvori sejo, konstatira sklepčnost in pozdravi gg. Jegliča in Ravnikarja, katere je povabil, da poroča prvi o osnutku pravil zavarovalnega odseka, drugi pa da podá informacije, ki jih je dobil pri raznih oblastih glede stavbnega odseka.

Predsednik poroča o pismeni ponudbi brivskega mojstra Frana Loboreca na Rimski cesti št. 21, ki je pripravljen člane Zveze v abonmaju za 50 kron na mesec dvakrat na teden briti in enkrat na mesec striči. Napravi naj se okrožnica, na katero naj se interesentje podpišejo.

Ad 1. K tej točki poroča predsednik, da se je koncem decembra odpeljal v Beograd, kamor se je odpeljal pred

njim direktor pošte in brzjava g. dr. Debelak, da skupno izposlujeta rešitev nekaterih najvažnejših vprašanj, ki so bila glavni vzrok razburjenja in nezadovoljnosti osebja, kakor:

1. Ministrstvo je z odlokom dne 8. avg. 1921 številko 44.752 ukinilo vsako avtomatsko napredovanje in določilo, da se vbodoče vrši napredovanje v sledeči višji razred in naslov z imenovanjem. S tem odlokom je ministrstvo popolnoma nezakonito ukinilo zakonske predpise o avtomatskem napredovanju, čeravno določa uredba o reguliranju naslovov in plač minimalni in maksimalni rok za napredovanje vseh v dinarsko plačo navedenih kategorij. Ta odlok je tudi v protislovju s členom 15 citirane uredbe, ki določa, da veljajo še nadalje vsi dosedanji zakoni, naredbe in predpisi.

To vprašanje je rešilo ministrstvo tako, da se bo vršilo imenovanje v višje razrede dvakrat v letu in sicer v januarju za one, ki so od 1. majnika do zadnjega decembra navršili za prevedenje v višji razred določeno dobo, za one od 1. januarja do zadnjega junija pa v juliju.

2. Pragmatizirano uradništvo vedno glasneje zahteva dekrete na podlagi uredbe o reguliranju naslovov in plač in katere je ministrstvo v decembru minulega leta napraviti obljubilo. Ker je pa nova službena pragmatika na vidiku, si je hotelo ministrstvo prihraniti veliko dela in je odločilo napraviti dekretov. Predsednik je vztrajal pri zahtevi pragmatiziranega uradništva, ki je prevedeno v stalež državnega uradništva, to je v popolnoma nov službeni odnosaj napram državi. Ministrstvo je obljubilo, da **napravi dekrete gotovo še v tem mesecu.**

3. Upravičeno so razburjeni bivši oficijanti in oficijantke, ki še nimajo štirih službenih let, ker jim je hotelo ministrstvo protizakonito vzeti definitivnost in jih imenovati za začasne poštarje. Na energičen protest so se gospodje udali in odločili, da bo to uradništvo imenovano za poštarje VI. razreda.

4. Zahteval je, da se začasnim poštarjem I. in II. razreda (bivšim aspirantom) še nadalje prizna uradniška doklada po šemi A, kakor se jim je to določilo po členu 8, točka B uredbe z dne 18. julija 1919, številka 63.515. Ker je ta kategorija pragmatizirana po členu 16 uredbe z dne 27. junija 1921 o reguliranju naslovov in plač in uvrščena v skupino D državnih uradnikov, se morajo smatrati poštni aspirantje (začasni poštarji I. in II. razr.), in jim absolutno gre draginjska doklada za uradnike, kakor pripravnikom prve kategorije. Gospodje so poudarjali, da je te doklade ukinilo finančno ministrstvo, ker je ta kategorija prejemale uradniške doklade samo v Sloveniji in Dalmaciji, v drugih pokrajinah pa ne.

To vprašanje je pa povoljno rešeno z novim zakonom o draginjskih dokladah državnim nameščencem in upokojencem, ki je stopil v veljavo s 1. januarjem t. l. in ki določa uradniško doklado tudi začasnim poštarjem in aspirantom. Na predlog predsednika Urbančiča je profesor Reisner ustregel upravičeni zahtevi in dosegel za to kategorijo, da bo zopet prejemale uradniške doklade, ki so ji bile po krivici vzete. To vprašanje je sedaj za to uradništvo v vseh pokrajinah enotno rešeno. Pisarniški oficijanti (manipulantje) dobe po novem zakonu poduradniške doklade.

5. Kar se tiče onih uslužbencev, ki so bili čez 6 mesecev bolni, je predsednik poudarjal, da je bil odlok ministrstva, št. 55.651, s katerim se je odredilo, da se imajo predpisi člena 23 uredbe broj 80.000 raztegniti tudi na uradnike in sluge izven Srbije in Črne gore, datiran z dne 8. sept. 1921 in je naravno, da bi morale stopiti te določbe šele s 1. oktobrom 1921 v veljavo. Ta nesocialna uredba je sicer ukinjena, a ljubljansko ravnateljstvo je določilo člena 23 uporabilo z naknadno veljavnostjo in predpisalo

bolnim uslužbencem velike vsote v povračilo. Uslužbenci protestirajo proti temu in prosijo, da ministrstvo z odlokom odloči, da označeni odlok nima naknadne moči, temveč da velja od 1. oktobra 1921 naprej, kakor se je to napravilo pri drugih oblastih. Ministrstvo je reklo, da samo o tem ne more odločati, zato je takoj napravilo dopis na finančno ministrstvo in prosilo za pojasnilo.

Predsednik poudarja, da se je direktor g. dr. Debelak energično zavzel za rešitev navedenih in tudi drugih vprašanj poštne osebe, za kar mu gre vse priznanje.

Ad 2.) Na zahteve uslužbencev, ki nam prihajajo iz vseh krajev Slovenije, se sklone, da naj skliče Zveza še ta mesec shod, na katerem naj se obravnavajo vsa pereča vprašanja. Tudi po drugih večjih krajih zahtevajo shode, katerih se bo predsednik Zveze če le mogoče udeležil. Na shodih sklenjene resolucije naj se pošljejo vsem političnim klubom, merodajnim mestom in vsem pokrajinskim poštnim organizacijam.

Pri tej priliki opozarja tov. Bavdek na veliko razburjenje nižjih uslužbencev, ker so jim dnevnic z novim zakonom veliko preizko odmerjene. Z 80 parami na dan ne bo nikomur pomagano. Pripravljajo shod, da protestirajo proti takemu zboljšanju, kakor ga je zanje dosegel poslanec Reisner.

Predsednik poudarja, da je nezadovoljnost nižjih uslužbencev upravičena, vprašanje pa je, če bi mogel poslanec Reisner zanje kaj več doseči. Govoril je z njim že v Beogradu, preden je bil zakon sprejet in kesneje v Ljubljani. Gospod Reisner se je doslovno tako-le izrazil: »Nižji uslužbenci ne bodo zadovoljni in priznam, da imajo premalo. Ni se pa dalo kaj več doseči zanje, ker se je za Srbijo in Črno goro veljavni zakon o draginjskih dokladah samo raztegnil na prečanske kraje, ne da bi se izpremenila višina dnevnic. Z novo službeno pragmatiko, ki je na vidiku, se bodo pa doklade tudi tem kategorijam primerno uredile!«

Ad 3.) Predsednik omenja osnutek nove službene pragmatike, katerega je izdelala zagrebška organizacija in ga ponatisnila v zagrebški »Pošti«, ki obsega 13 listov. Osnutek je razdelil med posamezne kategorije in nekatere člane, da ga pregledajo in povedo o njem svoje mnenje. Predsednik poudarja, da moramo v principu skleniti, če zahtevamo za pošto posebno pragmatiko, ali naj pa velja za nas občna pragmatika s posebnimi določili za poštno stroko glede na odgovorno in težko službo ter glede na hitrejše in intenzivnejše izrabljanje telesnih in duševnih moči. Po dobljenih informacijah in izkušnjah je on za drugo.

Osnutek vsebuje precej dobrih stvari in nam bo lahko za podlago pri ustanavljanju prehodnih določil.

Drugi del osnutka vsebuje razdelitev in reorganizacijo poštne uradov. Osnutek bi radi ponatisnili v našem listu, da bi ga brali prav vsi uslužbenci, a ne moremo tega storiti, ker bi iznašali stroški približno 20.000 kron. Če bo mogoče, bomo vsaj drugi del o reorganizaciji poštne uradov v glavnih obrisih ponatisnili, ker bo to zanimalo vaje poštne uradov.

Ad 4.) V pripravljalni odbor stavbnega odseka, ki naj sestavi pravila, se izvolijo nadpoštar Ravnikar, stavbni svetnik Osana, višji poštni svetnik Gregorič, stavbni pristav Bréznik, rač. svetnik Svoboda, višji oficijal Zupanec, poduradnik Gruden in ur. sluga Kerševan.

Tovariš Rozman priporoča, da bi zidali skupno z magistratnimi uslužbenci. Kot občinski svetnik se bo zavzemal, da dosežemo ugodnosti, ki nam jih more nuditi občina.

Ad 5.) Zveza se ne more razviti, ker ji nedostaja prostorov. Vprašanje zgradbe lastnega doma se mora smatrati za nujno. V poštnem domu bi bili nastanjeni razni odseki, menza, čitalnica, dvorana z odrom za razne prireditve itd.

Podeželni članom bi bile na razpolago sobe za prenočevanje, če pridejo v Ljubljano. Za njih otroke, ki študirajo v Ljubljani, bi se ustanovil nekak internat po režijskih cenah itd.

Temu odseku je obljubil tovariš Otoničar posvetiti vse svoje moči. Pomagali mu bodeta tovarišici Ciuha in Modic ter tovariši Mlač, Kumer, Ban in Kovačič.

Ad 6.) Hud udarec za državne uslužbence je bolezen in smrt v hiši. Ob takih prilikah prihajajo prošnje za podporo, katerim pa ne moremo ustreči drugače, kakor s prostovoljnimi prispevki tovarišev in tovarišic, ker nimamo nikakega kapitala v ta namen na razpolago. Ker snuje država zakon o pomoči za slučaj bolezni, ustanovi za sedaj Zveza zavarovalni odsek, oziroma društvo za pomoč ob smrti uslužbencev in njih rodbinskih članov. Če bo mogoče naj začne odsek poslovati že v februarju in naj se razširi na vse poštne uslužbence v državi. V pripravljalni odbor se izvolijo: rač. svetnik Jeglič, višji komisar Matjašič, nadpoštar Kavs, višji oficijal Janežič, čekovni kontrolor Potokar, poduradnika Gruden in Bavdek.

Ad 7.) Tovariš Gruden predlaga, da se poštним uslužbencem odpišejo dolgovi pri propadli »Glavni posojilnici«, kakor so to storili nekateri drugi resorti za svoje uslužbence. V pokritje teh dolgov se jim odtegujejo od plače določeni zneski, kar bo trajalo še več let. Pojasni se mu, da odpis ni več mogoč.

Tovariš Pirc, član gospodarskega odseka, interpelira predsednika, kdaj se bodo revidirali računi. Zahteva energično, da se to prav kmalu izvrši. Predsednik spominja odbor, da je v imenu gospodarskega odseka zahteval v seji širšega odbora 25. julija 1921, da se računi temeljito revidirajo, da dobijo člani tega odseka zadoščenje za nekatere reosnovane napade in podtikanja. Revizija je bila poverjena ček. kontrolorju Rozmanu in poduradniku Primšarju. Predsednik poudarja, da je tovarša Rozmana večkrat opomnil na revizijo. Ta se je pa vsakokrat opravičil s preobilico drugega dela. Obljubil je, da izvrši to nalogo prav kmalu.

Ker se nihče več ne oglasi k besedi, zaključil predsednik sejo ob pol 8. uri zvečer.

Občni zbor.

Osrednje društvo nižjih poštних uslužbencev za Slovenijo v Ljubljani, je imelo dne 18. dec. 1921 v »Mestnem domu« svoj redni letni občni zbor pri obilni udeležbi članov.

Podružnica iz Celja in Maribora, so bile zastopane po svojih delegatih.

Dobro so bili zastopani tudi tovariši z dežele.

Poročilo poslovnega odbora za minilo leto se je vzelo z odobravanjem v vednost, potem se je pa razvila živahna debata, pri kateri so posebno delegati od podružnic naglašali, da je treba intenzivnejšega in složnejšega delovanja za zboljšanje naših klavernih gmotnih razmer.

Pohvale vredno je, da je nas posetil tovariš nadpoštar Ravnika, kateri je v živahnih besedah vzpodbujal k složnemu delu vseh poštних nameščencev neglede na kategorije in priporočal združitev vseh kategorij v eno društvo, kar bi bilo velikega pomena za nameščence poštne stroke.

V enem društvu bi se moglo doseči marsikaj, na kar tako razcepljeni še misliti ne moremo. Z združitvijo bi se dosegla moč v društvu samem, pa tudi upravičene zahteve za zboljšanje našega mizernega gmotnega stanja bi imele več uspeha.

Posebno je naglašal, da se je že vendar enkrat treba rešiti starega partizanstva, ki je uspevalo v ranjki mač hi Avstriji, katera je zidala umetni zid med višjimi in nižjimi nameščenci, kar v demokratski Jugoslaviji ni potrebno.

Zato je polagal vsem na srce, da stremimo in delujemo za združitev vseh kategorij, ker le v složnosti dosežemo smoter, za katerega se borimo, in ta smoter je, da se obdržimo na stopnji, ki je našemu stanu primerna, ter da vzgojimo naše otroke za zveste in dobre Jugoslovane.

To naj bo naše geslo in v tej smeri naprej.

Pri nadaljnjem zborovanju se je določila pogrebna za naslednje leto po 250 Din., podpora bolnim članom po 2 Din. na dan ter letoletni prispevek na 2 Din. Ker so se s tem izdatki znatno zvišali, dočim je članarina ostala ista, je dolžnost vseh članov, da se trudi vsak po svojih močeh za prospeli društva.

Volitve so se izvršile z malimi spremembami.

Po nekaterih vprašanjih od strani tovariša delegata Poseb-a iz Maribora, na katera mu je predsednik tovariš Bavdek dal pojasnila, se je zborovanje zaključilo s pozivom predsednika na složno delo, ker nas še čakajo velike naloge.

Dopisi.

Sestanek v Zidanem mostu. V nedeljo dne 8. t. m. je bil v Zidanem mostu sestanek poštних uslužbencev, ki ga je sklical tovariš Lihteneker. Udeležilo se ga je okrog štirideset članov. Priobčili bi jako radi obširno poročilo o res dobrih referatih nekaterih tovarišev, a se moramo zaradi pomanjkanja prostora omejiti na najvažnejše. Sicer so pa nam nekateri gospodje obljubili, da bodo iste misli obdelali v posebnih člankih, ki jih natisnemo. Posvetovanje je otvoril sklicatelj ter pozdravil navzoče in zastopnika organizacij Urbančiča in Otoničarja. Predsednikom zborovanja je bil enoglasno izvoljen tovariš Slavec, ki je dal besedo t. Lihtenekerju. Ta je v daljšem govoru očrtal našo bedo, opisal težave pri najemnihih uradnih lokalov, protestiral proti ukinitvi avtomatike in razpisa poštne urada Kranj. Predsednik Urbančič je nato v daljšem govoru očrtal organizatorično gibanje in navedel vse naše zahteve, ki se bodo formulirale v posebni resoluciji. Taka resolucija bo postala naš program. Nadpoštarja Boc in Wagner sta v temeljnih referatih kritizirala dvotirni sistem in odmerjanje povprečnine. Omenimo naj, da je bil posebno stvaren in globoko zamišljen govor tovariša Wagnerja. Debate so se udeležili še t. Otoničar, Božič, Dernač, nakar je predsednik ob šestih zvečer zaključil zborovanje. Taki sestanki so nujno potrebni, da spoznamo težnje naših članov in člane same ter obratno.

Razne vesti.

† Poštar France Guštin. Dne 7. t. m. je umrl v Metliki šele 52 let star poštar France Guštin. Umorila ga je dolgotrajna bolezen. Zdravil se je dolgo v Leonišču v Ljubljani in so ga pred nekaj tedni prepeljali v Metliko, ker je postalo stanje brezupno. Pokopali so ga pretekli ponedeljek ob veliki udeležbi pri Treh farah. Pokojni je bil v Belokrajini zaradi kremenitega značaja obče priljubljen. Vsi, ki smo ga poznali, se bomo vedno radi spominjali njegove dobrosrčnosti in darežljivosti. Kot uradnik je bil nad vse vesten in ustrezljiv, kot tovariš zaveden in strpen. Ljubil je naravo ter rad gojil cvetje in vrtove. Najljubša zabava mu je bil lov. Kadar je pripovedoval o lovskih uspehih ali vrlinah svojega psa, se je razvnel in oči so dobile poseben sijaj. Njegova rodbina objokuje prerano umrlega ljubeznivega in zvestega moža ter skrbnega očeta. Zapušča ženo, hčerko Stanko in sina Slavka ter pastorka v Ljubljani dobro znanega dr. Riko Fuksa in inž. Karla Fuksa, ki živi v Argentini. — Ugledni obitelji najiskrenejše sožalje. O.

Osrednje društvo poštних poduradnikov naznanja vsem cenjenim tovarišem, da smo zopet izgubili dobrega

in zvestega tovariša g. poštne poduradnika Filipa Kalana. Kruta smrt ga nam je vzela v lepi moški dobi v 49. letu starosti. Bil je marljiv in priljubljen v vseh krogih. Pogreb je bil v soboto 7. tega meseca ob 3. uri popoldne ob ogromni udeležbi službe prostih tovarišev, kakor tudi uradnikov in drugega občinstva. Lahka mu zemlja! Odbor.

Odbor društva prometnih poštne uradnikov v Ljubljani sklicuje svoje člane k rednemu občnemu zboru, ki se bo vršil v sredo 25. januarja 1922 v restavraciji pri Mraku na Rimski cesti. Pričetek ob 1/2 8. uri zvečer. Ako bi ob tej uri občni zbor ne bil sklepčen, se otvori uro pozneje ravno tam drug občni zbor, ki je sklepčen ob vsakem številu članov. — Dnevni red:

1. Poročilo predsednika, tajnika in blagajnika.
2. Odobritev računov.
3. Volitev novega odbora.
4. Sklepanje o razpustu društva za slučaj, da se osnuje ali preosnuje kako društvo v smislu zahtev centralnega Saveza v Beogradu. Pooblastilo odboru.
5. Članarina za leto 1922 od 1./II. 22.
6. Volitev zastopnikov v Zvezo poštne organizacij in Zvezo javnih nameščencev v smislu določil.
7. Slučajnosti.

Dolžnost vsakega tovariša je, da se občnega zbora udeleži. Zunanji tovariši naj nam **takoj** priglasijo eventualno udeležbo, da jim pravočasno preskrbimo prenočišča.

Občni zbor. — Osrednje društvo poštne in brzojavnih uslužbencev za Slovenijo, podružnica v Mariboru, bo imelo svoj letni občni zbor dne 29. januarja 1922 ob 14 (2. uri pop.) v pismonoški dvorani na glavni pošti. Občni zbor je že uro pozneje sklepčen brez ozira na število članov. Dolžnost vseli članov je, da se udeležijo občnega zbora v kar največjem številu. — Odbor.

Osrednje društvo poštne in brzojavnih uslužbencev za Slovenijo — podružnica Celje sklicuje svoj prvi redni občni zbor v nedeljo dne 22. prosinca t. l. ob 14. (2. uri popoldne) na tukajšnji pošti. Opozorjamo posebno tovariše z dežele, ki pripadajo k celjski podružnici, da se vsaj eden od vsakega urada gotovo udeleži občnega zbora, ker je za deželne tovariše posebno važno.

Dnevni red:

1. Poročilo predsednika, blagajnika in tajnika.
2. Volitev novega odbora.
3. Razno.

Društvo poštne uradnikov in uradnic naznanja svojim članom, da iznaša članarina za leto 1922 mesečno dva dinarja. Članarina naj se plačuje vsaj četrtletno naprej po položnicah, ki jih te dni razpošljemo na vse poštne urade. Predstojnike prosimo, da poberejo pri uradništvu četrtletno članarino ter jo nakažejo po položnici. Novi člani plačajo razen članarine tudi enkratno članarino v znesku 1 din. 25 para. Naše društvo je ud »Zveze poštne organizacije«, »Centralnega Saveza v Beogradu«, »Osrednjega društva javnih nameščencev« in »Osrednjega saveza državnih nastavljenecv«. Prispevke za našete organizacije plačujemo iz članskih prispevkov. Komur je mar za izboljšanje našega gmotnega položaja, bo rade volje položil razmeram primerno malenkost na žrtvenik organizacije. Pričakujemo, da bomo lahko tudi letos vse nečlane divjake seštelili na prstih. Naročila za glasilo Zveze »Poštni Glasnik« naj se pošiljajo naravnost na upravništvo lista in ne na naše društvo. Račune za leto 1921 sem sklenil z 31. decembrom prošlega leta in jih lahko pregledovalci takoj pregledajo. Društveni blagajnik.

10 % odtegljaji za potrošačke zadruge »za sedaj« vendar odpadejo, kakor poročajo razni listi. — Tudi v tem slučaju ni bilo naše moledovanje brezuspešno.

Popravek. — Med »Darovi« za družino pokojnega tovariša Mehoro v zadnji številki nam je tiskarski škrat napravil pomoto. »Osobje poštne urada Ljubljana 480 kron« je napačno, ker iz Ljubljane nam ni poslal noben urad 480 kron. Pač pa nam je poslal poštne urad Ljubljana 4 — osemdeset kron. Napaka je nastala tako, da stavec ni pustil praznega prostora med številko 4 in 80.

Osebnost vesti. Imenovani so: za poštarico poštne odpravnica Marija Urbančič pri poštne uradu Škocijan pri Mokronogu, za brzojavne adjunkte brzojavni aspiranti Viktor Povše in Anton Kavčič pri brzojavnem skladišču pošt. ravnateljstva v Ljubljani, Josip Šulc pri tehničnem oddeku pošt. ravnateljstva v Ljubljani, Josip Šalamun in Anton Koceli pri vzdrževalnem odseku v Mariboru.

Podeljena je odpravniška služba Rogoševci poštne pomočnici Mariji Kričej in Preserje poštne pomočnici Olgi Dobnik.

Premeščeni so: poštne oficijant Franjo Turk od urada Maribor 1 k uradu Celje, poštne oficijantke Vida Modic od urada Kočevje k uradu Celje, Heda Grahek od urada Pragersko k uradu Kočevje, Ljuba Živko od urada Ormož k uradu Maribor 1, Jakobina Kolbe od urada Celje k uradu Ormož, poštne oficijant Marij Černigoj od urada Ljubljana 1 v območje pošt. ravnateljstva Split in poštne oficijantka Franciška Turk od urada Konjice v območje poštne ravnateljstva Novi Sad.

Odpovedala se je poštne službi pisarniška oficijantka Marija Brunčič pri uradu Ljubljana 1.

Službene pogodbe je odvezana poštne odpravnica Sarika Horvath pri uradu Rogoševci.

Uvrščene so v oficijantski stalež poštarica Marija Narbeshuber in poštne odpravnic Pavla Goleš in Ana Rutar.

Začasno upokojeni sta poštarica Franciška Jaklič pri uradu Dolenja vas pri Ribnici in poštne oficijantka Ana Bergant pri uradu Konjice.

Umrl je poštar Matevž Bevc pri uradu Bohinjska Bistrica.

Iz poštne službe so odpuščeni v območju p. in b. ravnateljstva Beograd privremeni inženir IV. klase Geza Kemeny, zvaničniki Dragić Ivanović in Isak Amar, šofer Miodrag Jovanović in zvaničnici Josipina Snajder in Olivera Nusić, v območju p. in b. ravnateljstva Skopje privremeni poštar I. klase Milovan Mihajlović, privremeni poštar II. klase Čedomir Pavlović, stalni radniki Silvin Gjorgjović, Milić Pesić in Petar Stavrević, služitelji Aleks Jovanović, Jovan Kovačević, Jovan Zikić, Stoilk Kostić in Branislav Slavković in v območju p. in b. ravnateljstva Niš zvaničnik VI. klase Petar Rajčić. (Iz Služb. lista p. in b. ravn. štev. 1/22.)

Razpis natečaja. Razpisuje se odpravniška služba pri pošti Brezje (III/4). Rok za natečaj 14 dni. (Iz Služb. lista p. in b. ravn. štev. 1/22.)

Listnica uredništva.

Gospodična M. L. Žetale. V današnji številki boste čitali drug odgovor na oni članek. Ker je daljši od Vašega, Vaš izostane. Če navzlic temu vztrajate pri tem, da ga natisnemo, nam to javite in pride na vrsto v prihodnji številki.

Pogrebno društvo poštNIK in brzojavnik nižjih uslužbencev za Slovenijo v Ljubljani priredi svoj redni občni zbor v soboto, dne 21. t. m. ob 18 1/2 na glavni pošti. — Zaradi važnosti je potrebna polnoštevilna udeležba. Odbor.

Pogrebno društvo poštNIK nižjih uslužbencev opozarja vse člane, da vplačajo do 1. februarja po 1 Din. 25 par brez drugega opomina. Vodstvo.

Naznanilo! — Tajništvo Zveze poštNIK organizacij, njen gospodarski odsek in uprava »Poštne Glasnika« poslujejo v pisarni tiskarne poštne direkcije v Ljubljani, Virantova hiša. Stranke se sprejemajo samo od 1—2. pop.

Vsak tovariš naj pridobi enega naročnika!

Odgovorni urednik Janko Tavzes, višji poštni oficijal, Ljubljana. Izdaja „Zveza poštNIK organizacij za Slovenijo“ v Ljubljani. Tiska „Zvezna tiskarna“ v Ljubljani.

VZAJEMNA POSOJILNICA V LJUBLJANI R. Z. Z. O. J. poleg nunske cerkve

daje pod ugodnimi pogoji posojila na zemljišča, zaznambo na službene prejemke, proti poroštvo i. t. d.
Hranilne vloge se obrestujejo s 4%.

Zaloga raznega usnja priporoča
ANDREJ SEVER
V LJUBLJANI, Prešernova ulica 9,
(Restavracija Perles). (83)

Ivrdka Josip Petelinc □ Ljubljana Sv. Petra nasip št. 7

(10) Tovarniška šivalnih strojev v vseh opre-
zaloga — mah, material kot pred vojno. — Igle, olje in vse posamezne dele. — Galanterijo, modno blago, nogavice, srajce, na debelo in drobno.
Ugodni plačilni pogoji.

Trgovina O. BERNATOVIĆ

priporoča največjo izbiro najnovjših, najfinejših in najcenejših oblek za gospode, dame in otroke
LJUBLJANA, MESTNI TRG ŠT. 5—6 (14)

Veletrgovina z železnino **BREZNIK & FRITSCH**

Ljubljana, Cankarjevo nabrežje št. 1.

Priporoča svojo zalogo železnine, orodje za vse svrhe, kuhinjske posode in drugih potrebščin po najzmernejših cenah.

TEODOR KORN

LJUBLJANA, POLJANSKA CESTA 8.

Telefon 14.

Stavbeni in galanterijski klepar.

Pokrivač streh vsake vrste. — Upeljava vodovodov, kopalne sobe, kloseti itd. — Sprejemajo se vsakovrstna dela in poprave po nizkih cenah. Delo dobro in zajamčeno.

Tel. št. 426. Stavbeno podjetje Tel. št. 426.

IVAN OGRIN

Gruberjevo nabr. 8.

se priporoča za vsa stavbena dela. Cene solidne. Točna postrežba.

Kdor hoče imeti res s pravimi predvojnimi barvami prepleskano hišo, naj se obrne edino le na domačo tvrdko

Tone Malgaj

pleskar in ličar

Ljubljana, Kolodvorska ulica št. 6.

A. & E. SKABERNE

veletrgovina manufakturnega blaga

LJUBLJANA, Mestni trg št. 10.

Vsi se morate prepričati,

če še ne veste, da ima najcenejše in najboljše blago za moške in ženske obleke kakor sukno, volno, parhent, kambrik, hlačevino, plavino, platno, izgotovljene obleke, kravate, ovratnike, predpasnike, nogavice itd. tvrdka (73)

I. N. Šoštaric

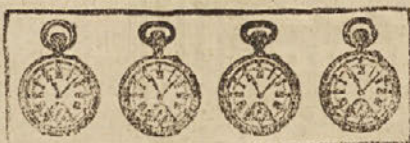
Maribor, Aleksandrova cesta 13.

Ign. Žargi „Pri nizki ceni“

Ljubljana, Sv. Petra cesta št. 3.

Trgovina z drobnim, pletenim in modnim blagom ter raznim perilom in kravatami.
Največja izbira vsakovrstnih zimskih potrebščin.
Potrebščine za krojače in šivilje.

(5)

Zahtevajte cenik

zastonj

in poštne prosto

Ljubljana 4, (63)

Mestni trg št. 23.

Največja zaloga ur, zlatine in srebrnine.
Lastna protokolirana tovarna ur v Švici!

H. SuttnerKupite najceneje pri
tvrdki

IVAN PARIŽ
V LJUBLJANI.
STARI TRG ŠT. 20.

Žepne,
stenske,
nihalne,
kuhinjske
ure,
budičke,
zlatino
in
srebrnino

Trgovina usnja

Anton Kunstek

Ljubljana Kopitarjeva ulica št. 4

priporoča svoje veliko zalogo usnja
v vsaki množini.

(51)

Cene solidne in nizke.

Kupujte

stavbeni material, železno
pohištvo, vsa razstreliva,
kuhinjsko posodo, cement,
lepenko, železne blagajne, smodnik, dinamit,
dinamon, strelne kapice in vrvico ter vse v
železniško stroko spadajoče predmete edino
le pri stari domači tvrdki

(11)

FR. STUPICA

Ljubljana, Gosposvetska cesta 1.

L. Ahačič, Ljubljana

Hrenova ulica št. 8

se priporoča za vse stavbene pohištvene, in mizarske izdelke.
Solidne cene! **Solidne cene!**

Manufakturna veletrgovina

FELIKS URBANČ, LJUBLJANA

Sv. Petra cesta št. 1

priporoča svojo veliko zalogo raznovrstnega blaga po nizkih cenah.

Schneider & Verovšektrgovina
z železnino

Ljubljana, Dunajska cesta 16,

priporoča svojo bogato zalogo vsakovrstnega
orodja za rokodelce in industrijo, okove za
stavbe in pohištvo.

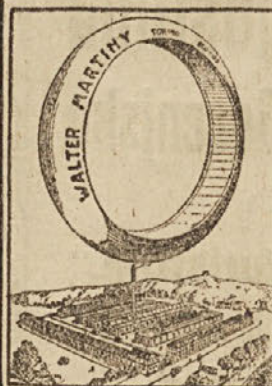
Kuhinjsko opravo.

Zmerne cene.

Točna postrežba.

M. Kuštrin

Ljubljana

Tehniško in elektrotehniško podjetje. Trgovina z tehničnimi in elektrotehničnimi predmeti na drobno in debelo. Velika zaloga vseh vrst gumija, kolesne in avtomobilske pneumatike. Glavno zastopstvo polnogumijastih obročev iz svetovne tovarne Walter MARTINY v Turinu. Na razpolago je hidraulična stiskalnica za demontiranje železnih in namontiranje gumijastih obročev.

Centrala:

Ljubljana,
Rimska cesta št. 2.

Brzovaji: Kuštrin,
Ljubljana.

Podružnice:

Ljubljana, Dunajska cesta 20, tel. št. 470.
Maribor, Jurčičeva ulica 9, telefonska št. 133.
Beograd, Knez Mihajlova ulica broj 3. (40)

JADRANSKA BANKA

BEOGRAD

Delniška glavica: kron 120.000.000.—
Rezerva: . . . kron 60.000.000.—

TRST

Delniška glavica: Lir 15.000.000.—
Rezerva: . . . Lir 5.000.000.—

PODRUŽNICE: Beograd, Celje, Cavtat, Dubrovnik, Ercegnovi, Jelsa, Korčula, Kotor, Kranj, Ljubljana, Maribor, Metkovič, Sarajevo, Split, Šibenik, Zagreb, — Trst, Zadar, Opatija Wien.

Naslov za brzojave:

JADRANSKA. BANCADRIA. ADRIABANK.

Prejema vloge na knjižice, tekoči račun in druge vloge pod najugodnejšimi pogoji. Izvršuje vse bančne posle najkulantneje.

Naš Amerikanski oddelek stoji v zvezi z vodilnimi bankami v Ameriki in je v neposrednem stiku z našimi izseljenci.

AFILIIRAN ZAVOD

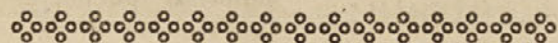
FRANK SAKSER STATE BANK

82 CORTLAND STREET NEW-YORK CITY.

Svetinova gostilna v Žirovnici — Gorenjsko

se priporoča

izletnikom in turistom.
Dobra pijača, vedno topla in mrzla jedila.
V hiši poštne urad.

Last poštarja. — Svoji k svojim.

„MERA KL“

MEDIC, RAKOVC & ZANKL

Tovarna kemičnih in rudninskih barv in lakov

Podružnica: MARIBOR. Centrala: LJUBLJANA.

Skladišče: NOVI SAD.

Ljubljana: TELEFON 64.

[Brzojavi: MERA KL.

Ljubljana: Poštne predal 120.

Emajlni laki. Pravi firnež. Barve za pode. Priznana najboljša in zanesljiva kakovost barve za obleke, vse vrste barv, suhe in oljnate, mavec (Gips), mastenec (Ferdervais), strojno olje, karbolinej, steklarski in mizarski klej, pleskarski, slikarski in zidarski čopiči, drugi v to stroko spadajoči predmeti.

Telefon št. 508.

Št. poš. čekov. ur. 12051.

OBRTNA BANKA

v Ljubljani, Kongresni trg št. 4

daje kredite v obrtne svrhe, po izrednih pogojih, pospešuje ustanavljanje obrtnih in industrijskih podjetij, izvršuje vse bančne transakcije najkulantneje.

Vloge na knjižice in na tekoči račun obrestuje s

4%

od dne vloge do dne dviga.